

Twee weken geleden draaide ik nog een paar nummers van Marco Borsato, puur omdat ik de muziek die hij maakt simpelweg erg goed vind.

Maar we weten allemaal dat deze man volledig gecanceld is, niet alleen door DJ's en mensen die echt van dichtbij met Marco van doen hadden, maar ook door de gemiddelde Nederlander, die eerst zijn muziek nog super vonden en nu opeens doen alsof de man niet meer bestaat.

Ik vind het eigenlijk een schande. Uiteraard zal ik niet in gaan op het geen waar het bij hem op mis is gegaan, maar de muziek die hij maakte, maakte hij wel vanuit een goed hart, en genoten we met zijn allen enorm van.

Waarom worden mensen zo snel gecanceld is mij de vraag?

Kijk eerst even of het ook met verzachtende maatregelen is op te lossen in plaats van doen alsof iemand helemaal niet meer bestaat en alles fout zou doen.

We kennen alle ophef ondertussen wel over zaken van ongewenste overheersing door in het ergste geval mannen, in het ander geval doen meerderen iets wat niet meer door de beugel kan en in een laatste geval en wel minder voorkomend de weerstand tegen de te negatief overkomende vrouwelijke leiding.

Velen onder ons horen dat of lezen dat en denken er het hunne van.

Veel van deze zaken spelen in gebieden die nogal vaak op de voorgrond komen als tv-presentatoren of sportmensen.

Omdat die mensen veel in de media opduiken, duiken de media zelf er vaak te lang en ook wel te uitgebreid er boven op.

De beschuldigten komen plotseling in een jarenlange lange tunnel van te veel negatieve publiciteit.

Ze moeten zich steeds verantwoorden voor die ene overtreding en zeggen dan ook vaak hetzelfde.

Maar toch komen uitspraken hierover steeds maar weer op tv, in de tijdschriften en tot op straat toe.

De gewone mens die al dit zogenaamde nieuws tot zich neemt weet dan meestal slechts gedeeltelijk iets van die persoon.

Alsof die niet al genoeg beschadigd is.

Zelfs duurt het jaren voordat het tot een rechtszaak of veroordeling komt.

Ook als die persoon dan onschuldig wordt verklaard blijft die ene gebeurtenis hem of haar achtervolgen.

Een psychologische verklaring is dat mensen graag anderen als slechter zien dan zichzelf en daarom worden sommige verhalen keer op keer opgerakeld.

Hoe dit in te dammen?

Ik ben ervan overtuigd dat er bij veel ophef toch eigenlijk minder aan de hand is dan men veronderstelt. Een trainer kan ontslagen worden als die jonge sporters iets te fanatiek aanmoedigt of op een fout wijst. De jonge kids melden zoiets thuis of lepelen allen hetzelfde verhaal op.

Een gevolg kan zijn dat ze dan na de ophef hierover van die vervelende trainer in hun ogen verlost zijn.

Ik las nog een aardige uitspraak die al deze ophef op een nette wijze relativeerde.

Die vond het best begrijpelijk dat bepaalde leidinggevendenden vaak in deze verdomhoek terecht komen als ze zelfs de waarheid verkondigen.

Bv. Als je een kritische noot loslaat over een gebrek aan geschiktheid of talent van een net aangenomen medewerker of stagiair.

Dan is de beer los en de media duiken erop.

Waarom hier zo veel aandacht en inkt en beeldmateriaal aan besteed wordt is mij ondertussen echt een raadsel.

Want, los het intern op met die functionaris onder de noemer van vertrouwenspersoon en dan kan de pers zich beter met de meer urgente wereldproblematiek gaan bezighouden.

Dit delen:

[Share op Facebook \(Opent in een nieuw venster\)](#) Facebook

[Delen op X \(Opent in een nieuw venster\)](#) X